

Acció

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

Carrer d'en Prim, 87

PREUS

Número solt. 0'15 ptes.

Trimestre . . . 2'00 »

A fora 2'50 »

No s'admeten originals sense signatura. — De tots els originals en són únicament responsables llurs autors

SETMANARI DE POLÍTICA ART I LITERATVRA

Any III (segona època)

Granollers, 3 de Gener de 1932

Número 24

El perquè de la nostra actitud

L'adhesió unànime de l'Ajuntament de Granollers

«L'Ajuntament de Granollers, en sessió celebrada el dia 24 del que som, va prendre per unanimitat l'acord següent:

L'Ajuntament de la ciutat de Granollers, integrat per homes d'honor i amb plena consciència de les responsabilitats contretes com a ordenadors d'interessos col·lectius per voluntat explícita de tot un poble, no sabria perdonar-se un manquement per negligència, si en l'hora present deixés de testimoniar a l'honorable ciutadà governador senyor Oriol Anguera de Sojo l'adhesió més entusiasta per la seva obra de bon Govern a profit de Catalunya i de la República.

En fer aquesta declaració categòrica i terminant d'admiració i afecte a l'home honest que amb tanta dignitat ha sabut servir des d'un lloc tan exposat els interessos legítims de totes les classes i de tots els partits que dediquen el seu esforç a l'obra constructiva d'estabilització del nou règim democràtic, en franca coincidència amb el Govern de la República, demana a tothom, i en particular a tots els Ajuntaments de la província, l'adhesió a l'idea de demanar al Govern l'adopció de totes aquelles mesures convenientes que facin possible la continuïtat en el Govern civil de Barcelona del senyor Oriol Anguera de Sojo.»

Aquesta resolució presa per la nostra Corporació Municipal, serà probablement discutida i cada comentarista aplicarà el judici que més li plagi d'acord amb el seu temperament o la pròpia conveniència li aconselli.

L'Ajuntament de la ciutat de Granollers, integrat per una majoria d'homes que no serveixen l'interès personal de cap

cacic i que es mouen amb tota aquella llibertat de moviments que a vegades no permeten conveniències de partits que dicten i dictaran des de la capital la pauta a seguir a les organitzacions foranes, —mentre no sia un fet l'estructuració política de les comarques,— seguirà opinant per compte propi sense vacil·lacions ni covardies que deshonoren, farà obra de continuïtat, i restarà fidel a l'ideari de catalanitat i República que és la raó suprema de la seva existència política.

Raó de comoditat podrà semblar aquesta voluntària posició de retraïment nostre, de voler viure al marge d'estranyes disciplines; però fruit d'una experiència amargament viscuda, té la força d'una resolució premeditada i per tant, subjecte a totes les conseqüències.

En nosaltres no hi ha desllealtat: si en les eleccions municipals de la inolvidable diada del dotze d'Abril enfrontarem la nostra candidatura a una altre que fou avalada i propagada a casa nostra pels dirigents de l'Esquerra, en la de les legislatives, atorgarem els nostres sufragis a aquesta mateixa organització esquerrana, perquè creguerem complir el nostre deure posant a les mans de Macià, la nostra força representativa i així col·laborar modestament a completar el bagatge que li era necessari per a demanar a Madrid un bocí de llibertat pels catalans. Avui, posant-nos al costat del digne Governador de Barcelona, creiem continuar la trajectòria honesta de la nostra política, fer-nos dignes de tothom qui conservi la serenitat en aquesta hora de desconcert en que la manca de control i l'excés de combativitat mal aplicada pot portar-nos a fatalíssimes conseqüències.

No neguem l'importància de la ciutat de Barcelona, ni tan sols el què creiem que en dret li correspon; però d'això a creure que a les organitzacions polítiques de la capital els correspon el d'exercir una tutela sobre l'ànima de la comarca, hi va un troç. Primer caldrà que constatin l'existència dels nostres problemes i

que inventin el sistema de que la nostra veu pugui ésser escoltada, i aleshores, podrem començar a parlar de l'establiment de disciplines que encara ens enfarfeguen perquè són absolutament estranyes a l'interès de la ciutat que va elegir-nos i perquè barren l'intervenció de la nostra modesta iniciativa que en moltes ocasions podria haver evitat el tristíssim espectacle que oferim avui a Catalunya.

Aspirem a l'establiment d'una política comarcal responsable, per cantar de Catalunya totes les seves gràcies i corregir-ne tots els seus defectes. Perquè som absolutament conscients del què passa, reclamem per nosaltres i pels demés, el dret d'intervenció directe que ha d'evitar entre altres mals, aquesta monstruositat que significa l'haver de demanar a Madrid el sosteniment d'un governador enfrontat amb la Generalitat de Catalunya. No es això sol una mena d'INRI a la nostra història política contemporània?

Ahir colgàvem en la persona de Rovira i Virgili un dels valors més positius de Catalunya. Avui ha tocat el torn a l'home que durant la Dictadura donava un crit de rebel·lió en el Col·legi d'Advocats, ordenava el procés dels herois de Garraf i cantava en moments perillosíssims des de l'Ateneu Barcelonès les excel·lències del nostre verb. (Demà... qui sap demà, si no serà el mateix Macià, l'honorable President de Catalunya el predestinat a ésser arrossegat "Boria avall" pel pecat d'haver estimat massa la nostra terra o per trobar-se impossibilitat de satisfer massa ambició. Crec que no serà; però si fos, amb el mateix delit que sortim a la defensa del governador honest, del model de ciutadans i de catalans com ho és Oriol Anguera de Sojo, davant del qual cal descobrir-se amb respecte, sortiríem nosaltres a la seva defensa sense preocupar-nos del què fan els demés.

Diuen que la terra del Vallès és fèrtil i és possible, però el que podem assegurar, és que entre nosaltres no se'n crien de butxins.

RAMON MONTAÑA